

pro अक्षि — v. gr. 681. — e.c. पिङ्गाक्ष q.v. (gr. ὈΞΣΟ, "OKKO per assimilationem ex ὉΞΟ, lat. *oculus* abjecto s, goth. *augð* — Th. *augan* — contra legem quā plerumque tenues in aspiratas sunt conversae, quam ob rem *auhð* exspectaveris, cuius *au* ex vi euphonica litterae *h* explicari posset, ita ut genuinum *a* in *u* sit attenuatum (*)) — sicut e. c. in lith. *ugni-s* = अग्निः ignis — vocali *u* vero, propter sequens *h*, *a* euphonicum sit praefixum; russ. *ðko*; v. अक्षि). 2) talus. N. 7.5. 3) rota (cf. lat. *axis* = अक्षि q.v.; gr. ἌΞΩΝ = अक्षन् q.v.; germ. vet. *ahsa*, nostrum *Achse*; lith. *afzis* ejecto क्ष, *sz* = ष). 4) currus. 5) secundum Wils. *a kind of seed used for rosaries* (Elo eocarpus). 6) dica, lis.

अक्षदर्शक m. (तत्र. e praec. signf. 6. et दर्शकः qui videt) judex. AM.

अक्षन् Thema defectivum, quo suppletur अक्षि oculus (gr. 165. cf. goth. Th. *AUGAN*, unde nomin. *augð*).

अक्षम् (KARM. ex अ॒ priv. et क्षम् potens, a r. क्षम् s. अ॑) impotens. SA. 4.20.

अक्षमात्र n. (ex अक्ष् oculus et मात्र n. mensura, in fine compositorum significans solus, v. quoque suffixum मात्र, gr. 652.) temporis punctum, momentum. अक्षमात्रेण momento, statim. A. 8.4.

अक्षमाला f. (ex अक्ष् signf. 5. et माला sertum floreum) «*a rosarie*» DEV. 2.23.

अक्षय (BAH. ex अ॒ priv. et क्षय m. exitium) liber ab exitio, sempiternus. N. 2.18.

अक्षयत्वं n. (a praec. s. त्वं) Abstractum praecedentis, *Unvergänglichkeit*. HIT. 1.8.

अक्षय्य (KARM. ex अ॒ priv. et क्षय्य fragilis, a r. क्ष्य s. य, gr. 629.) quod extingui non potest, immortalis, perennis.

अक्षर् n. (KARM. ex अ॒ priv. et क्षर् periens, a r. क्षर् s. अ॑) 1) quod non perit, immortale, sempiternum (न क्षरतो त्य अक्षरम्, sic schol. Sridharasvāminus ad BH. 8.3.). 2) littera, syllaba. 3) एकम् अक्षरम् (unum immortale)

(*) V. librum meum «*Vocalismus*» p. 227. n. 16.

syllaba sanctissima ओम्, quae tribus suis litteris tres deos altissimos exprimit, scilicet litterा अ॒, quae cum sequente उ in ओ॑ coalescit, deum Vischnum, उ॒ Sivum et म॒ Brahman. BH. 10.25.

अक्षवती f. (ab अक्ष m. talus, s. वत् in fem.) talarius lusus. N. 26.10.

अक्षान्ति f. (KARM. ex अ॒ priv. et क्षान्ति patientia) invidia. AM.

अक्षि n. oculus (nom. irr. v. gr. 165. et अक्ष्; lith. *aki-s*).

अक्षीहिणी f. exercitus complectus, justum peditum, equitum, curruum et elephantorum numerum continens. Secundum Wils. ex अक्ष् currus et ऊहिणी collectio, vocalibus अ॒ et ऊ॑ irregulariter coalescentibus in श्रीं प्रो अ॒).

अखण्ड (non partem continens, BAH. ex अ॒ priv. et खण्ड) totus, plenus. SAK. 35. infr.

अखिल (non vacuum habens, BAH. ex अ॒ priv. et खिल n. inane, vacuum) omnis, universus, totus. अखिलेन adv. omnino. N. 6.8. SU. 3.8. A. 3.8.

अग् 1. p. (कुटिलायाङ् गतौ कृ॒ वक्रगते र॑) tortuose, flexuose ire; cf. अक्ष्.

अग्र m. (KARM. ex अ॒ priv. et ग्र॑ iens, a r. ग्रा s. अ॑) 1) arbor. 2) mons.

अग्रद् m. (BAH. ex अ॒ priv. et ग्रद् morbus) medicamentum. AM.

अग्रम् m. (KARM. ex अ॒ priv. et ग्रम् iens, a r. ग्रम् s. अ॑) arbor. N. 12.103.

अग्राध् (secundum Wils. BAH. ex अ॒ priv. et ग्राध् locus, situs cf. nostrum *Boden-los*. Derivari etiam potest a rad. ग्राह् submergi, quae primitive ग्राध् sonuisse videtur, v. gr. comp. 23.) valde profundus. N. 6.13. — (Huc fortasse pertinent gr. ἀγραθός et goth. *gōths* (Th. *gōda*, abjecto *a* initiali) sicut scr. वरीयस् melior, वरिष्ठ optimus cum उर्ण magnus, latus cohaerent; v. gr. comp. 298.).

अग्नि m. 1) ignis. 2) Agnis, deus ignis (lat. *igni-s*, lith. *ugni-s*, slav. *ognj*, goth. *auhn'-s* hypocastum, fornax